

تأثیر کودهای زیستی فسفاتی و روی بر جزء‌بندی اشکال معدنی فسفر در خاک ریزوسفری دورقم لوپیا چیتی

محمود محمدی^۱، محمد جعفر ملکوتی^۲، کاظم خاوازی^۳، فرهاد رجالي^۳، محمد حسین داودی^۴ و مجید فرزان^۵
 ۱- استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرکرد، ۲- استاد دانشگاه تربیت مدرس، ۳- دانشیار مؤسسه تحقیقات خاک و آب، ۴- استادیار مؤسسه تحقیقات خاک و آب، ۵- کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرکرد

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کودهای زیستی فسفاتی (P)، روی (Zn) بر اشکال معدنی فسفر در خاک ریزوسفری دورقم لوپیا، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی درسه تکرار اجرا شد. تیمارهای این آزمایش شامل دورقم لوپیا چیتی (تلash و صدری)، چهار سطح فسفر (P₀: شاهد، P₁: مصرف سوپر فسفات تریپل براساس آزمون خاک، P₂: مصرف کود زیستی فسفاتی و سوپر فسفات تریپل به میزان ۵۰ درصد توصیه بر اساس آزمون خاک و P₃: کود زیستی فسفاتی) و سه سطح روی (Zn₀: شاهد، Zn₁: مصرف ۵ کیلوگرم در هکتار سولفات روی و Zn₂: کود زیستی روی) بود. نتایج نشان داد بین دو رقم تفاوت معنی دار در Ca₈-P، Ca₇-P و Ca₆-P وجود دارد. کمترین مقدار این اشکال از رقم صدری بدست آمد. تیمار فسفری منجر به اختلاف معنی دار در اشکال فسفر اندازه گیری شده به جز Fe-P و O-P شد. در تیمار P₀، اشکال معدنی فسفر افزایش یافتند. لیکن، در تیمارهای زیستی P₂ و P₃ روند کاهشی در اشکال معدنی فسفر مشاهده گردید. تیمار روی بر اشکال معدنی فسفر بجز O-P و Al-P تفاوت معنی دار ایجاد نمود. کمترین مقدار این اشکال از تیمار Zn₀ به دست آمد. در بین اثرات متقابل بین تیمارها، فقط برهمکنش فسفر در روی بر Ca₈-P، اختلاف معنی دار ایجاد نمود. نتیجه این که در تیمارهای زیستی مورد استفاده مقدار کمتری از اشکال فسفر معدنی به دست آمد.

مقدمه

شناخت شکل‌های شیمیایی فسفر در خاک و تعیین مقادیر و توزیع هر یک از آن‌ها می‌تواند ضمن کمک به شناخت فرآیند تکامل خاک در ارزیابی حاصلخیزی خاک و انتخاب روش مدیریتی مناسب جهت افزایش قابلیت فسفر توسط گیاه به کار رود. بررسی‌ها نشان می‌دهد ۷۵ درصد از کود فسفاتی صرفی، از دسترس گیاه خارج می‌شود و به شکل ترکیبات نامحلول تر نظریه اکتاکلسیم فسفات و آپاتیت‌ها تبدیل می‌شود (Zhang et al., ۲۰۰۴). بررسی (Samadi et al., ۲۰۰۳) در خاک‌های آهکی استرالیای غربی نشان داد، درصد تغییرات فسفر عصاره گیری شده در خاک‌های آهکی به شکل دی‌کلسیم فسفات مربوط می‌شود. تحقیقات سماواتی و حسین پور (۱۳۸۵) در خاک‌های استان همدان نشان داد، میانگین فسفر کل در این خاک‌های ۱۵۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم در کیلوگرم بود. تحقیقات مستشاری و همکاران (۱۳۸۸) در تعدادی از خاک‌های استان قزوین نشان داد بین فسفر قبل جذب و دی‌کلسیم فسفات رابطه معنی دار و خطی وجود دارد. به طوری که با افزایش مقدار دی‌کلسیم فسفات میزان فسفر قبل از استفاده افزایش می‌یابد. ریزوفسفر حجمی از خاک اطراف ریشه‌های زنده است که تحت تأثیر فعالیت ریشه قرار می‌گیرد (Hinsinger et al., ۲۰۰۵). تغییرات بیوشیمیایی شیمیایی و فیزیکی خاک اطراف ریشه در مقایسه با توده خاک حاصل فرایندهایی است که یا به طور مستقیم تحت تأثیر ریشه هاست یا حاصل فعالیت ریز جاندارانی است که در مجاورت ریشه‌ها درنتیجه آزادسازی ترشحات ریشه‌ای تهییج می‌شوند (Jones et al., ۲۰۱۰). تحقیقات Safari Sinegani و Rashidi (۲۰۱۱) نشان داد، تمام اشکال معدنی فسفر در خاک ریزوسفری گیاه لوپیا نسبت به خاک توده کمتر می‌باشد.

در سال‌های اخیر مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی فسفاته علاوه بر ارزیابی فراوان، مسمومیت فسفری، بهم خوردن تعادل عنصر غذایی، کاهش جذب و میزان فسفر ریز معدنی‌ها به ویژه روی، تنزل کیفیت محصولات و آلودگی آب‌ها به فسفر، سبب آلودگی خاک و گیاه به کادمیوم (Cd)، و تجمع آن در محصولات کشاورزی شده است. کارآیی استفاده از کودهای فسفاتی پائین می‌باشد و با مصرف کود فسفاتی، تنها بخشی از آن در همان سال اول مورد استفاده گیاه قرار می‌گیرد زیرا ۱۰ الی ۲۵ درصد از فسفر اضافه شده به خاک برای گیاه قابل جذب بوده و مابقی به صورت رسوب در می‌اید و از حیز انتفاع برای گیاه خارج می‌شود (ملکوتی، ۱۳۹۳). بالا بودن میزان فسفر کل در خاک می‌تواند به عنوان منبعی برای تأمین فسفر گیاه محسوب گردد.

یکی از راه‌های تأمین فسفر، بهره‌گیری از توان زیستی خاک و استفاده از میکروگانیسم‌های حل کننده فسفات می‌باشد. این میکروگانیسم‌ها از طریق معدنی کردن فسفر الی و انحلال فسفات‌های رسوب یافته فراهم سازی فسفر برای گیاهان را افزایش می‌دهند. باکتری‌ها، قارچ‌ها و اکتینومیس‌تها توانایی حل کننده فسفات را دارند. اثرات مثبت قارچ‌های میکوریزی در تحرك‌بخشی به فسفر و جذب آن با مکانیسم‌های توسعه سطح ریشه، بالابردن سرعت جذب توسط هیف قارچ، افزایش هدایت هیدرولیکی آب و تسهیل انتقال توده‌ای فسفر، ترشح ترکیبات الی تعديل کننده pH و افزایش فعالیت آنزیم فسفاتاز امکان‌پذیر است

(رجالی و اسدی رحمانی، ۱۳۹۰). باکتری‌های حل کننده فسفات^{۱۲۱} توانایی تبدیل فسفات‌های معدنی نامحلول را به ترکیبات معدنی محلول و قابل دسترس گیاهان را از طریق ترشح آنزیم فسفاتاز و فیتاز، اکسیداسیون ناقص قندها و ترشح مواد پلی‌ساکاریدی و تولید اسیدهای آلی مانند اسید اگزالیک، اسید گلوكونیک و اسید مالیک را دارا می‌باشند. اسیدهای آلی تولید شده از طریق کاهش اسیدیتیه منطقه ریزوسفر و کلاهه نمودن یون کلسیم باعث افزایش فسفر قابل دسترس می‌شوند. (Khan et al., ۲۰۰۹). با توجه به این موضوع که کودهای زیستی محتوی میکرو ارگانیسم‌های حل کننده فسفات می‌توانند بر قابلیت دسترسی فسفر و توزیع اشکال معدنی فسفر توسط گیاه موثر باشند. لذا این تحقیق با هدف بررسی تاثیر کودهای زیستی فسفاتی و روی اشکال معدنی فسفر در رخاک ریزوسفری دو رقم لوپیا چیتی اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرکرد اجرا شد. تیمارهای این آزمایش عبارت بودند از فاکتور اول ارقام لوبيا چیتی شامل C₁: تلاش و C₂: صدری، فاکتور دوم مصرف فسفر در چهار سطح (P₀: شاهد، P₁: مصرف سوپر فسفات تربیل بر اساس آزمون خاک، P₂: مصرف کود زیستی فسفاتی و سوپر فسفات تربیل به میزان ۵۰ درصد توصیه بر اساس آزمون خاک و P₃: مصرف کود زیستی فسفاتی)، فاکتور سوم روی در سه سطح (Zn₁: شاهد، Zn₂: مصرف سولفات روی مطابق نتایج آزمون خاک و Zn₂: مصرف کود زیستی حاوی باکتری های حل کننده روی) بود. تیمار کود زیستی فسفاتی مورد استفاده شامل مایه تلچیق حاوی باکتری حل کننده فسفات از جنس Azotobacter chroococcum strain Golumus mosseae و Golumus etunicatum Golumus intraradices ۵ فارچه های میکوریزی از جنس ۵

نتائج و بحث

نتایج تجزیه خاک محل آزمایش نشان داد خاک مورد آزمایش دارای بافت سیلتی لوم و فاقد محدودیت شوری و با توجه به بالاتر بودن غلظت پتاسیم و منگنز قابل استفاده نسبت به حد بحرانی، نیازی به مصرف کود پتاسیمی و منگنزی نبود. این خاک از نظر فسفر و روی قابل جذب در زیر حد بحرانی قرار داشت. مطابق نتایج تجزیه واریانس بین رقم‌های استفاده شده اختلاف معنی‌داری ($P < 0.01$) در اشکال معدنی فسفر، شامل دی‌کلسیم فسفات (Ca_{4-P}), اکتا‌کلسیم فسفات (Ca_{8-P}) و آپاتیت فسفات (Ca_{10-P}) مشاهده شد و بر دیگر اشکال اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد. رقم تلاش از میزان Ca_{4-P} و Ca_{8-P} بیشتری در مقایسه با رقم صدری برخوردار بود (جدول ۱). مقادیر کمتر اشکال معدنی فسفر در ریزوسفر رقم صدری می‌تواند ناشی از سرعت رشد بیشتر، فتوسنتر بالاتر، شاخ و برگ بیشتر و جذب بیشتر این اشکال در این رقم باشد. تیمار فسفری باعث تفاوت معنی‌دار ($P < 0.01$) در میزان Ca_{4-P} و Ca_{8-P} شد و بر دیگر اشکال تفاوت معنی‌دار ایجاد نکرد (جدول ۱). بیشترین میزان Ca_{4-P} به میزان P₁ برابر با ۷/۲۳ میلی‌گرم در کیلوگرم و کمترین مقدار آن از تیمارهای زیستی P₂ و به میزان ۶/۱۹ میلی‌گرم در کیلوگرم به دست آمد. حداکثر و حداقل میزان Ca_{4-P} از تیمارهای P₁ و P₂ به ترتیب به میزان ۷۷ و ۶۵ میلی‌گرم در کیلوگرم حاصل شد. همچنین بیشترین و کمترین میزان Al-P از تیمارهای P₁ و P₂ به میزان ۲/۱۲۹ و ۷/۱۱۷ میلی‌گرم در کیلوگرم حاصل شد و در شکل معدنی Ca_{4-P} حداقل و حداکثر این شکل معدنی فسفات به میزان ۲۲۶ و ۷/۱۹۷ میلی‌گرم در کیلوگرم از تیمارهای P₁ و P₂ به دست آمد. با وجود معنی‌دار نشدن اثر تیمار فسفری بر دیگر اشکال معدنی فسفر، کمترین مقدار این اشکال از تیمارهای زیستی P₂ و P_۱ حاصل شد (جدول ۱). تیمار مصرف روی، اختلاف معنی‌دار ($P < 0.01$) بر Fe-P و Ca_{4-P}, Ca_{8-P}, Ca_{10-P} و بر ($P < 0.05$) بر Fe-P ایجاد نمود و بر دیگر اشکال معدنی تفاوت معنی‌دار نداشت. بیشترین میزان Ca_{4-P}, Ca_{8-P}, Ca_{10-P} از تیمار Zn₁ به ترتیب به میزان ۸/۲۱۵ و ۸/۷۰ میلی‌گرم در کیلوگرم و کمترین مقدار از تیمار Zn₂ به ترتیب به میزان ۱/۲۰ و ۶/۶۸ میلی‌گرم در کیلوگرم به دست آمد. در مورد Fe-P بیشترین مقدار از تیمار Zn₂ به میزان ۱/۷۰ میلی‌گرم در کیلوگرم و کمترین میزان از تیمارهای Zn₁ و Zn₂ به میزان ۶/۹ میلی‌گرم در کیلوگرم

111 - Phosphate Solubilizing Bacteria

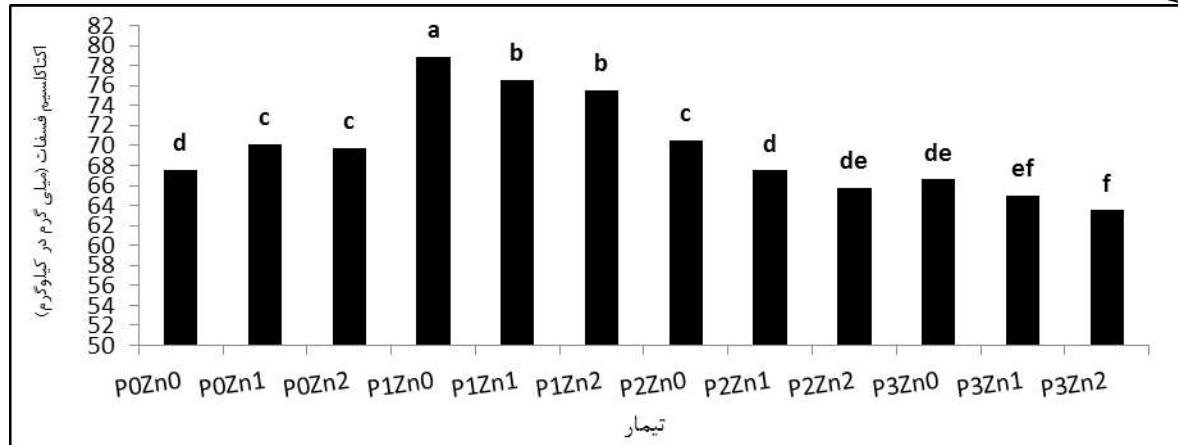
چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک

حاصل شد (جدول ۱). در بین اثرات متقابل بین تیمارها، برهمکنش فسفر در روی بر Ca_P , اختلاف معنی دار ایجاد نمود و دیگر برهمکنش ها معنی دار نشدند. در مورد برهمکنش فسفر در روی بر میزان Ca_P , حداکثر حداقل مقدار این فرم از تیمارهای P, Zn , به ترتیب به میزان $4/18$ و $8/24$ میلی گرم در کیلوگرم به دست آمد (شکل ۱). در این تحقیق فراوانی شکل های معدنی فسفر در ریزوفسفر ، به صورت زیر به دست آمد.

دی کلسیم فسفات > فسفر محبوس شده > فسفات آهن > اکتا کلسیم فسفات > فسفات آلومینیوم > آپاتیت
مستشاری و همکاران (۱۳۸۸) نتایج مشابهی در خاک های استان قزوین به دست آوردند. نتایج به دست آمده با نتایج Samadi

جدول ۱ - مقایسه میانگین صفات تأثیر تیمارهای فسفری و روی بر جزء بندی اشکال معدنی فسفر در خاک ریزوفسفری

آپاتیت فسفات	فسفات باقیمانده	آهن فسفات	آلومینیم فسفات	اکتا کلسیم فسفات	دی کلسیم فسفات	رقم
میلی گرم در کیلوگرم						
a ₆ /۲۱۱	a ₅ /۳۹	a _۷ /۶۹	a _۰ /۱۲۲	a _۲ /۷۰	a _۰ /۲۲	C _۱ -تلاش
b _۶ /۲۰۸	a _۲ /۳۹	a _۰ /۶۹	a _۴ /۱۲۰	b _۴ /۶۹	b _۵ /۲۰	C _۲ -صدری
						فسفر
b _۵ /۲۱۲	a _۹ /۳۸	a _۳ /۶۹	b _۲ /۱۱۹	b _۶ ۹	b _۱ /۲۲	P.
a _۰ /۲۲۶	a _۶ /۳۹	a _۱ /۷۰	a _۲ /۱۲۹	a _۷ ۷	a _۷ /۲۳	P _۱
c _۲ /۲۰۴	a _۱ /۳۹	a _۴ /۶۹	b _۶ /۱۱۸	c _۶ ۸	c _۶ /۱۹	P _۲
d _۷ /۱۹۷	a _۰ /۳۹	a _۶ /۶۸	b _۷ /۱۱۷	d _۶ ۵	c _۶ /۱۹	P _۳
						روی
a _۸ /۲۱۵	a _۱ /۳۹	b _۹ /۶۸	a _۰ /۱۲۲	a _۸ /۷۰	a _۱ /۲۲	Zn.
b _۲ /۲۰۸	a _۵ /۳۹	b _۰ /۶۹	a _۷ /۱۲۰	b _۸ /۶۹	a _۵ /۲۱	Zn _۱
b _۳ /۲۰۶	a _۵ /۳۹	a _۱ /۷۰	a _۱ ۲۱	c _۶ /۶۸	b _۱ /۲۰	Zn _۲
حروف مشابه در هر ستون و هر قسمت نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه ای دانکن است						

شکل ۱- مقایسه بین میانگین‌های تیمارهای آزمایشی فسفر در روی بر میزان آکتاکلسیم فسفات در خاک ریزوسفری (۲۰۰۳) بهغیراز میزان آپاتیت‌ها مطابقت دارد. این محققین گزارش نمودند، مقدار آپاتیت و دی‌کلسیم فسفات تقریباً برابرند. با مصرف کود شیمیایی فسفاتی (تیمار P₁)، تمام اشکال معدنی فسفر در ریزوسفر افزایش پیدا کردند. این افزایش در مورد Al-P, Ca₁₀-P, Ca₈-P, Ca₂-P, Ca₄-P و O-P, Fe-P, Fe₂-P معنی دار بود و در دیگر اشکال این اختلاف معنی دار ایجاد ننمود. در تیمارهای زیستی فسفر (P₂ و P₃) مقادیر این اشکال معدنی نسبت به تیمار شاهد روند کاهشی را نشان دادند. این نتایج با نتایج تحقیقات نجفی و توفیقی (۱۳۸۵)، دهقان و همکاران (۱۳۸۶)، Safari (۲۰۱۱) و Rashidi (۲۰۰۱) مطابقت دارد. تخلیه اشکال معدنی فسفر در ریزوسفر بسته به نوع گیاه و نوع خاک متفاوت است. کارآیی کم و زیاد گونه‌های مختلف گیاهی در بدست آوردن فسفر از ترکیبات فسفری پیوند یافته با کلسیم به توائی این گونه‌ها در اسیدی کردن محیط ریزوسفر بستگی دارد. مکانیسم‌های تخلیه فسفر توسط گیاهان مختلف به شکل ظاهری ریشه (تراکم ریشه، سطح ریشه، طول و چگالی تار کشند)، تغییرات شیمیایی، بیوشیمیایی و بیولوژیکی و روابط متقابل بین ریشه و خاک در ریزوسفر بستگی دارد (Hinsinger, ۲۰۰۱). ترکیب (Ca₂-P) از ترکیباتی است که می‌تواند از فسفر محلول تولید شود و یا اینکه در اثر انحلال ترکیبات نامحلول تر فسفر در خاک ایجاد گردد. میزان Ca₂-P در مقایسه با دیگر اجزای فسفر معدنی پایین‌تر است. علت این امر، ناپایدار بودن این ترکیب و تبدیل آن به سایر ترکیبات فسفر معدنی می‌باشد. بنابراین میزان تغییرات Ca₂-P می‌تواند برای گیاه اهمیت داشته باشد. هر عاملی که باعث انحلال این ترکیب گردد برای گیاه مفید است. از بین تیمارهای فسفری، حداکثر مقدار Ca₂-P از تیمار مصرف کود شیمیایی فسفاتی و حداقل از تیمارهای زیستی فسفاتی بهدست آمد. همچنین تیمار زیستی روی (Zn₂) دارای مقدار کمتری از این فرم معدنی فسفر بود. این کاهش، بیانگر تأثیر کودهای زیستی بر انحلال ترکیب Ca₂-P باشد که می‌توانند فسفر را به صورت قابل جذب در اختیار گیاه قرار دهند. این نتایج با نتایج تحقیقات Shen و همکاران (Shen et al., ۲۰۰۴) و Safari (۲۰۱۱) مطابقت داد. نتایج تحقیقات Safari (۲۰۱۱) Rashidi (۲۰۰۱) نشان داد، تغییرات آپاتیت‌فسفات‌ها متاثر از فعالیت میکروبی بالاخص همزیستی میکوریزی بالاتر در ریزوسفر در مقایسه با دیگر مناطق خاک می‌باشد. بنابراین، Ca₂-P موجود در خاک‌های آهکی یکی از منابع قابل جذب فسفر برای گیاه لویبا می‌باشد. معنی دار نشدن اشکال Fe-P و OC-P در تیمارهای مصرفی می‌تواند به دلیل مقدار سیار کم این اشکال در خاک‌های آهکی باشد. به نظر می‌رسد این اشکال از فسفر نقش زیادی در جذب فسفر برای لویبا نداشته باشند. با این وجود در تیمارهای زیستی مقدار کمتری از این دو شکل فسفر به دست آمد (جدول ۲).

نتایج نشان داد، کاربرد تیمارهای زیستی فسفاتی و روی اثرات متفاوتی بر اشکال معدنی فسفر دارد. در تیمارهای زیستی مورد استفاده (تیمارهای P₂, P₃ و Zn₂), مقدار کمتری از این اشکال فسفر معدنی بهدست آمد (جدول ۲). مقدار کمتر این اشکال در تیمارهای زیستی به دلیل افزایش حلالیت و قابلیت دسترسی آن‌ها و جذب بیشتر توسط اندام‌های هوایی گیاه و ریشه‌ها می‌باشد. کودهای زیستی می‌توانند با ترشح ترکیبات شیمیایی خاص مانع از تبدیل ترکیبات کم محلول به ترکیبات نامحلول تر گرددند و باعث افزایش حلایت این ترکیبات شوند. استفاده از کودهای زیستی می‌تواند یکی از راهکارهای استفاده مجدد از این ترکیب نامحلول فسفاتی باشد. تیمارهای زیستی فسفاتی و روی شامل قارچ‌های میکوریزی، باکتری‌های ارتوباکتر و سودوموناس مورد استفاده در این تحقیق، به‌واسطه تغییرات شیمیایی ناشی از فعالیت ریشه در ریزوسفر مانند کاهش pH از طریق ترشح اسیدهای الی و افزایش فعالیت میکروبی، تولید مواد کلات‌کننده و سیدروفورها، تراویش آنزیم‌های فسفاتاز اسیدی، افزایش تعداد ریشه‌های جانبی، سطح ویژه ریشه و تارهای کشنده توансنتند بر حل کردن ترکیبات نامحلول همچون Ca₂-P تأثیر گذاشته و این ترکیب را به صورت ترکیبات محلول فسفر درآورده و مورد استفاده لوبیا قرار دهنند. این موضوع می‌تواند دلیلی بر کاهش این ترکیب در تیمارهای زیستی باشد (Shen et al., ۲۰۰۴؛ Hinsinger, ۲۰۰۵). بنابراین استفاده از کودهای زیستی یکی از راه کارهای استفاده از متابع فسفر موجود در خاک است و با اعمال روش‌هایی مناسب از جمله مصرف کودهای فسفاتی بر پایه نتایج آزمون خاک و افزایش مواد الی خاک‌ها می‌توان در مصرف کودهای فسفاتی در زراعت لویبا و محصولات زراعی و با غی دیگر صرفه‌جویی نمود.

- حیدری، ن.؛ ریحانی تبار، ع.؛ نجفی، ن. و اوستان، ش. ۱۳۹۲. توزیع شکل‌های مختلف فسفر در برخی از خاک‌های استان آذربایجان شرقی و رابطه آن با برخی ویژگی‌های خاک. مجله تحقیقات آب و خاک ایران، جلد ۴۴: صفحه‌های ۲۷۱ تا ۲۷۹.
- دهقان، ر. ع.؛ شریعت‌مداری، ح. و خادمی، ح. ۱۳۸۶. شکل‌های فسفر خاک در چهار دیف اراضی در منطقه اصفهان و شهرکرد. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۴۲: صفحه‌های ۴۶۳ تا ۴۷۳.
- رجالی، ف. و اسدی رحمانی، ه. ۱۳۹۰. مروی اجمالی بر همزیستی میکوریزی. قسمت دوم: نقش رابطه همزیستی میکوریزی در افزایش جذب عنصرهای معدنی گیاه میزان. نشریه فنی شماره ۵۰۲، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مؤسسه تحقیقات خاک و آب، ۳۴ صفحه.
- سماواتی، م. و حسین‌پور، ع. ر. ۱۳۸۵. تعیین شکل‌های مختلف فسفر معدنی در تعدادی از خاک‌های انتخابی استان همدان و ارتباط آن‌ها با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی اجزایی خاک. علوم خاک و آب، جلد ۳۰: صفحه‌های ۲۴۶ تا ۲۵۹.
- مصطفی سلطانی، ش.، دواتگر، ن.، کاووسی، م. و میرحسینی، ح. ۱۳۹۰. شکل‌های مختلف فسفر در خاک‌های شالیزاری و روابط آن‌ها با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک (مورد مطالعه: خاک‌های شالیزاری شهرستان صومعه سرا استان گیلان). مجله پژوهش‌های حفاظت آب و خاک، جلد ۱۸: صفحه‌های ۱۵۹ تا ۱۷۶.
- مستشاری، م.، اردلان، م.، کریمیان، ن.، رضایی، ح. و میرحسینی، ح. ۱۳۸۸. توزیع شکل‌های معدنی فسفر و ارتباط آن با ویژگی‌های خاک در برخی خاک‌های آهکی استان قزوین. مجله پژوهش‌های خاک (علوم خاک و آب)، جلد ۲۳: صفحه‌های ۱۱ تا ۲۲.
- ملکوتی، م. ج. ۱۳۹۳. توصیه بهینه مصرف کود برای محصولات کشاورزی در ایران: تعیین مقدار، نوع و زمان مصرف کودها با هدف خودکفایی نسبی، تأمین امنیت غذایی جامعه و افزایش درآمد کشاورزان. خانه کشاورز، شماره ۱۰۱، ۳۳۰ صفحه. انتشارات مبلغان. تهران، ایران.
- نجفی، ن. و توفیقی، ح. ۱۳۸۵. بررسی اثر ریزوفسفر گیاه برنج بر شکل‌های فسفر معدنی در خاک‌های شالیزاری شمال ایران ۱- شکل‌های فسفر بومی خاک. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۷، صفحه‌های ۹۱۹ تا ۹۳۳.
- Chung, J.B. and Zasoski, R.J. ۱۹۹۴. Ammonium potassium and ammonium calcium exchange equilibria in bulk and rhizosphere soil. Journal of Soil Science, ۵۸: ۱۳۶۸-۱۳۷۵.
- Hinsinger, P., Gobran, G.R., Gregory, P.J. and Wenzel, W.W. ۲۰۰۵. Rhizosphere geometry and heterogeneity arising from root-mediated physical and chemical processes. Journal of New Phytologist, ۱۶۸: ۲۹۳-۳۰۳.
- Jiang, B. and Gu, Y. ۱۹۸۹. A suggested fractionation scheme of inorganic phosphorus in calcareous soils. Journal of Fertilizer Research, ۲۰: ۱۵۹-۱۶۵.
- Jones, D. L. Hodge, A. and Kuzyakov, Y. ۲۰۰۴. Plant and mycorrhizal regulation of rhizodeposition. Journal of New Phytology, ۱۶۳: ۴۵۹-۴۸۰.
- Jun, W. Wen-Zhao, L. Han-Feng, M. and Ting-Hui, D. ۲۰۱۰. Inorganic Phosphorus Fractions and Phosphorus Availability in a Calcareous Soil Receiving ۲۱-Year Superphosphate Application. ۲۰۱۰. Journal of Pedosphere, ۲۰: ۳۰۴-۳۱۰.
- Khan, A.A., Jilani, G., Akhtar, M.S., Naqvi, S.M.S. and Rasheed M. ۲۰۰۹. Phosphorus solubilizing bacteria: occurrence, mechanisms and their role in crop production. Journal of Agriculture and Biology Science, ۱: ۴۸-۵۸.
- Safari Sinegani, A. and Rashidi, T. ۲۰۱۱. Changes in phosphorus fractions in the rhizosphere of some crop species under glasshouse conditions. Journal of Plant Nutrition
- Samadi, A. ۲۰۰۳. A study on distribution of forms of phosphorus in calcareous soils of Western Australia. Journal of Agricultural Science and Technology, ۵: ۳۹-۴۹.
- Shen, J., Li, R., Zhang, F., Fan, J., Tang, C. and Rengel, Z. ۲۰۰۴. Crop yield, soil fertility and phosphorus fractions in response to long-term fertilization under the rice monoculture system on a calcareous soil. Journal of Field Crops Research, ۸۶: ۲۲۵-۲۳۸.
- Zhang, T.Q., Machenzie, A. F., Laing, B.C. and Drury, C.F. ۲۰۰۴. Soil test phosphorus and phosphorus fractions with long-term phosphorus addition and depletion. Journal of Soil Science, ۶۸: ۵۱۹-۵۲۹.

Abstract

In order to evaluate the effect of P and Zn bio-fertilizers on inorganic P fractions in rhizosphere soil in two cultivars of bean (*Phaseolus vulgaris* L.), an experiment was carried out as a factorial in a randomized complete design with three replications. The research treatments consisted of two cultivars of Pinto bean (Talash and Sadri), four levels of P (P₀: Control, P₁: Use of triple super phosphate (TSP) fertilizer on the basis of soil test, P₂: ۵۰

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک

percentage of TSP recommendation bio-fertilizer, and P_r: Use of P bio-fertilizer), and three levels of Zn (Zn_c: Control, Zn_b: 5· kg ha⁻¹ZnSO₄, and Zn_r: Use of biological Zn). The results revealed that there were significant differences between two cultivars on Ca_r-P, Ca_b-P and Ca_c-P. The minimum of these parameters were obtained from Sadri cultivar. P treatment caused to significant difference in inorganic P fractions except Fe-P and O-P. In P_b treatment, all of inorganic P fractions increased but decreasing trend in inorganic P fractions are shown in P_r and P_b biological treatments. Zn treatment caused significant difference among inorganic P fractions except Al-P and O-P. The minimum of these fractions was obtained from Zn_r. Only the interaction effect of P and Zn was significant among the interaction effects. As a results the lower rate of inorganic P fractions was obtained from bio-treatments